

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 10 februari 1934 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa statens järnvägar tillhöriga markområden m. m.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 12 januari 1934 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 46 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag föreslagit riksdagen

dels medgiva, att i den som bilaga till statsrådsprotokollet fogade förteckningen avsedda, statens järnvägar tillhöriga markområden må försälas under villkor, som av Kungl. Maj:t fastställas;

dels ock besluta, att de medel, som inflyta i anledning av dessa försäljningar, skola tillföras statens järnvägars fond för markförvärv.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till statsrådsprotokollet.

De till försäljning föreslagna markområden anses redan vara eller i en nära framtid bliva obehövlige för statens järnvägar, och de behövas ej heller, såvitt är känt, för annat statligt ändamål.

Såsom i statsrådsprotokollet erinras, har riksdagen vid flera tillfällen medgivit, att vissa statens järnvägar tillhörige, för järnvägsändamål ej vidare erforderlige markområden finge försälas på villkor, som i varje särskilt fall fastställdes av Kungl. Maj:t.

Departementschefen har även berört ett av järnvägsstyrelsen framställt förslag, att av 1928 års riksdag lämnat medgivande att sälja visst antal banvaktsstugor med tillhörande markområden (prop. nr 74; R. skr. nr 174) måtte få avse dylike byggnader och områden jämväl vid enskilda järnvägar, som efter år 1927 införlivats med statens järnvägar. Departementschefen har härvid till en början erinrat om att den markförteckning, som fogats till förenämnda proposition nr 74 år 1928 och som låg till grund för det av samma års riksdag lämnade medgivandet, innefattade ett visst antal icke specificerade banvaktsstugor med tillhörande områden, nämligen inom statens järnvägars första distrikt 44, inom andra distriktet 18, inom tredje distriktet 12, inom fjärde distriktet 34 och inom femte distriktet 22.

Departementschefen har vidare anført:

»Enligt vad jag inhämtat hava icke alla dessa banvaktsstugor med tillhörande områden ännu kunnat försälas. Järnvägsstyrelsens framställning

avser i förevarande del, att även obehövliga banvaktsstugor vid de efter år 1927 förstatligade banorna, vilka banor alltså icke avsetts i 1928 års markförteckning, skulle få inom ramen av det i samma markförteckning för de olika distrikten angivna antalet försäljas i vanlig ordning. Enligt vad som blivit upplyst kan liksom år 1928 någon specifikation över dessa stugor icke lämpligen lämnas, enär exempelvis till försäljning kunna ifrågakomma en eller flera av vissa stugor, därvid försäljning sker av den eller dem, varå förmånligaste anbud inkomma. Mot järnvägsstyrelsens förslag synes icke vara något att erinra. Därest riksdagen härutinnan icke uttalar annan mening, läser Kungl. Maj:t vara oförhindrad att inom nyss för varje statsbanedistrikt angivna totala antal av banvaktsstugor medgiva försäljning även av nu ifrågavarande banvaktsstugor med tillhörande områden.»

Då utskottet inte har något att erinra mot förevarande framställning eller mot vad departementschefen i samband därmed anför, hemställer utskottet,

Utskottet.

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 9 februari 1934.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *August Nilsson, Carl Eriksson, von Stockenström, Tjällgren, Bengtsson, Dalberg* och *Karl Emil Johanson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Gustafson* i Kasenberg, *Björk* i Tryde, *Ericsson* i Sörsjön och *Pettersson* i Rosta.